

ת"פ 5795/08/22 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד עימראן אלאסד- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 5795-08-22 מדינת ישראל נ' אלאסד

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ המתמחה לאון קרסנוברודסקי
נגד הנאשם		עימראן אלאסד-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד עלי אלאסד

גזר דין

רקע

1. ביום 15.12.22 הודעה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף **186(א) לחוק העונשין**, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.6.21 סמוך לשעה 14:36, במעבר מיתר, החזיק הנאשם 18 סכינים.
3. במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית וסוכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח לאחר קבלת תסקיר לבקשת ב"כ הנאשם אשר יבחן את ביטול הרשעתו של הנאשם.
4. ביום 11.9.23 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 1.5.23 עולה כי הנאשם בן 22, סטודנט לתואר ראשון בהוראה ועובד בחנות לחומרי בניין. הנאשם הודה במיוחס לו ומסר כי בעת שרכב על האופנוע הבחין בצד הדרך בשקית, בדק את תכולתה ומצא סכינים חדשות ועל כן סבר כי יוכלו לשמש את בני משפחתו לקראת החג. הוסיף כי בעת שנשאל על כך במחסום, הודה כי ברשותו סכינים משום שלא הבין את המסוכנות או הבעייתיות בהתנהגותו, אולם כיום מבין כי הפעיל שיקול דעת שגוי ופעל בפזיזות. שירות המבחן התרשם משיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ומכך שהנאשם בעל שאיפות נורמטיביות לתפקוד תקין ויציב ונעדר דפוסים עברייניים מושרשים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לזהות באופן ראשוני את החלקים הבעייתיים בהתנהגותו וכי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורו. לצד האמור, שירות המבחן התרשם מעמדות מצמצמות ביחס לעבירה, וכי הנאשם

מתקשה להצביע על נזקקות טיפולית בתחום ספציפי ועל כן, לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן התקשה לגבש עמדה סופית לעניין שאלת ההרשעה, משום שמחד הנאשם התקשה לשתף בפתיחות אודות נסיבות ביצוע העבירה ומאידך, הרשעתו עלולה לפגוע בסיכוי להשתלב בתעסוקה. לצד האמור ועל מנת לאפשר לנאשם המשך תפקוד תקין בלימודיו, שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב (ת/1) בהם תיאר את המעשים שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לכמות הסכינים שהחזיק. ב"כ המאשימה טען כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם משום אינו עומד בקריטריונים של הלכת כתב משלא הצביע על נזק קונקרטי ובהיעדר הליך טיפולי משמעותי, ועתר לקבוע את עונשו ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

7. ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעת הנאשם מהטעם שהרשעתו תפגע בתעסוקתו כמורה לחינוך מיוחד לאחר סיום התואר (נ/1), נוכח דרישות התפקיד (נ/3). טען כי ההליך הפלילי כשלעצמו היווה עונש עבור הנאשם ופגע בתדמיתו. ב"כ הנאשם הפנה לגילו של הנאשם בעת ביצוע המעשים, חלוף הזמן, היעדר עבר פלילי, עבודתו (נ/2), ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה אשר בוצעה במקרה בעת שהנאשם עצר בצד הכביש, הבחין בשקית שחורה ובתוכה סכינים והניח אותם בתא המטען של האופנוע. ציין כי לאחר שהבין כי מדובר בעבירה פלילית הביע חרטה, לקח אחריות והבטיח כי לא יחזור על מעשיו.

8. הנאשם ביקש סליחה על מעשיו וציין כי ביצע את המעשים מבלי להתכוון לעבור על החוק או לפגוע בחברה. ביקש להימנע מהרשעתו בהיותו סטודנט להוראה.

סוגיית ביטול ההרשעה

9. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן, או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

10. בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב (3) 337 (להלן: "**הלכת כתב**") נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (17/08/00)), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים, ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20/06/06).

11. על המבקש לבטל את הרשעתו, הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא

שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים אשר בניהם, התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה (ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' אלון חסן** [פורסם בנבו] (18/04/21)).

12. בכל הנוגע לתנאי הפגיעה החמורה בשיקום. הרי שטרם בחינת הפגיעה האפשרית בשיקום, יש להידרש לשאלה, אם כלל היה הליך שיקום מוצלח שעלול להיפגע כתוצאה מההרשעה. בענייננו, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בענייניו של הנאשם, נוכח ההתרשמות כי הנאשם מתקשה להצביע על נזקקות טיפולית בתחום ספציפי, ואף נוקט עמדה מצמצמת ביחס לעבירה. מקום בו שירות המבחן נמנע מלתת המלצה חד משמעית על הימנעות מהרשעה, יש קושי ניכר לקבוע כי הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו.

13. כך או אחרת, וגם לו הייתה קיימת המלצה חד משמעית של שירות המבחן, המבקש לבטל את הרשעתו מוטל נטל כבד משקל להוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו ועליו אף לתמוך טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה. ברע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.11.14) נקבע כי: "**החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם**". דרישה זו נכונה גם ביחס לצעירים המצויים בתחילת חייהם הבוגרים כבענייננו (רע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.14)).

14. ב"כ הנאשם טען כי הרשעתו עלולה לפגוע בתעסוקתו כמורה, בשים לב לדרישות התפקיד. עיינתי במסמכים שהוצגו בפני ובפסיקה, ומצאתי כי הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי הרשעתו תפגע באופן חמור בתעסוקתו ובשיקומו. ממסמך נ/1 עולה כי הנאשם סטודנט ללימודי הוראה.

חוק הפיקוח על בתי ספר תשכ"ט-1969 קובע בסעיף 16(א) כי העסקת עובד חינוך דרושה אישור בכתב מאת המנהל הכללי, אשר ינתן למי שכשיר לעבודת החינוך למעט חריגים המנויים בסעיף 16(ב) לחוק, ובניהם "**עבירה אחרת שיש עמה קלון והמנהל הכללי סבור כי לאור עבירה זו אין העובד ראוי לשמש כעובד חינוך**". ודוק, למנהל הכללי יש שיקול דעת ולא הוכח כי הרשעת הנאשם, בהכרח תמנע את מתן האישור.

העובדה כי הנאשם נדרש למתן הסכמה לעיון ברישומו הפלילי (נ/3) אינה קובעת מניה וביה כי זו תמנע את העסקתו כמורה. ודוק, נקבע לא אחת, גם ביחס לאלו שכבר רכשו השכלה בתחום עיסוק מסוים כי: "**רכישת השכלה או עיסוק במקצוע בהם עשויה להיות נפקות לרישום פלילי, אינם מקימים חסינות מפני הרשעה**" (רע"פ 8755/21 **עראר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.12.21)).

עוד נקבע בעניין זה כי ככל ששאלת הפגיעה בעיסוק תלויה בהחלטת הגורם הרלוונטי, ובענייננו, החלטת המנהל הכללי, הרי שהאינטרס הציבורי מחייב להותיר בידי אותו גורם רלוונטי בדבר כשירות אותו אדם לעסוק במקצוע. ראו למשל רע"פ 923/19 **פלונית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (02/04/19) שם נקבע כי: "**משנמצא כי נאשם**

ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים, מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המוסמכים לכך". וכן ברע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.10.18). הדברים נכונים ביתר שאת, שעה שהנאשם מבקש לעסוק בחינוך ילדים (עפ"ג 38423-01-23 **בן סימון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.6.23)).

15. הנה כי כן, טענות ב"כ הנאשם לפגיעה בתעסוקת הנאשם, הינן בבחינת טענות תיאורטיות בשלב זה והלכה היא כי: **"אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד"**. ובעניין זה ראו רע"פ 5261/18 **דוידוף נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12/07/18) וכן רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26/01/15).

16. בכל הנוגע לתנאי השני, הרי שעל פניו עבירת החזקת הסכין היא עבירה שבהיעדר נסיבות חריגות אין מקום להימנע בה מהרשעה. ראו למשל רע"פ 529/10 **שאלתיאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.2.10), שם בית משפט שלום נמנע מהרשעת הנאשם שהחזיק סכין ברכבו. בית המשפט הפך את ההחלטה והרשיע את הנאשם ובית המשפט העליון אישר את החלטת בית המשפט המחוזי, וקבע באותו עניין כי: **"עצם החזקת הסכין היא שהופכת אותה לזמינה ומדיניות הפסיקה להחמרה בגין עבירות אלה אינה מאפשרת ויתור על הרשעה"**. הדברים נכונים ביתר שאת, כאשר בענייננו מדובר במי שהחזיק מספר רב של סכינים ואף עשה כן בסמוך למחסום.

17. אשר על כן, אין לי אלא לבכר את האינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור ובהרתעת הרבים, על פני עניינו הפרטני של הנאשם, ולדחות את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם

18. בקביעת מתחם העונש על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים:

19. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם במקרה זה הם הערך של שמירה על בטחון הציבור ושלמות גופו. פוטנציאל הנזק הרב הטמון בעצם החזקת הסכין, מצדיק נקיטה בענישה מחמירה ומרתיעה ברע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, נקבע:

"פגיעה בערך המוגן הטמון בעבירה בדבר החזקת סכין, עשויה להתרחש לא רק כאשר נעשה בסכין שימוש פסול, אלא גם מעצם החזקתה בכל מקום שאינו ביתו או חצריו של אדם"

20. המחוקק קבע לעבירת החזקת הסכין עונש של 5 שנות מאסר, עונש שהינו חמור יותר ממרבית עבירות התקיפה למיניהן, ללמדנו על החומרה שמייחס המחוקק לעבירה זו.

21. בכל הנוגע למדיניות הענישה בעבירות של החזקת סכין יחידה במקום שאינו במקום ציבורי וללא עבירה נלווית, מתחם הענישה מתחיל ככלל ממאסר על תנאי וצו של"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל. מפסיקת בתי המשפט העליון מצאתי לנכון לציין את רע"פ 9400/08 **מועטי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.11.08), שם דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של חודשיים מאסר בפועל שהוטלו על מי שהורשע בהחזקת סכין והיה נעדר עבר פלילי. ברע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.6.12) נדחה ערעור ובקשת רשות ערעור של נאשם בעבירה של החזקת סכין שנדון לצו של"צ בהיקף של 180 שעות. הערעור נסב על עצם הותרת ההרשעה על כנה. ברע"פ 1297/22 **ממן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.3.22) נדחה ערעור ובקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סכין על גופו. בית משפט שלום קבע את מתחם הענישה בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם בעל עבר פלילי, נגזר ל-7 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מפסיקת בית המשפט המחוזי אציין את עפ"ג 22700-05-11 **מדינת ישראל נ' נימר ואח'** [פורסם בנבו] (13.07.11), שם החמיר בית המשפט בערעור והפך החלטה של בית משפט השלום שגזר עונש של מאסר מותנה וקנס על נאשם שהחזיק בסכין, והשית עליו עונש של חודשיים מאסר. בע"פ 34814-03-21 **ממן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (09.01.22), נקבע לעבירת החזקת הסכין מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ומן הערכאות הנמוכות מצאתי לציין את ת"פ (שלום רמלה) 47220-03-19 **מדינת ישראל נ' ג'רושי** [פורסם בנבו] (04.03.21) שם נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל בעניינו של מי שהחזיק ברכבו להב של סכין. בת"פ 18883-10-14 **מדינת ישראל נ' אבו הייכל** [פורסם בנבו] (8.11.15) אליה הפנתה גם המאשימה, הורשע הנאשם החזקת סכין בשתי הזדמנויות שונות. בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם עבור כל את מהעבירות בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר וגזר את עונשו לחודשיים מאסר בפועל. יצוין כי ערעור על העונש התקבל כך שעונש המאסר בפועל הומר לעונש מאסר לריצוי בדרך של בעבודות שירות.

עיינתי גם בת"פ 29289-04-18 **מדינת ישראל נ' סולומון** [פורסם בנבו] (20.7.22) אליה הפנתה המאשימה, אם כי שם דובר בנסיבות של החזקת סכין במקום ציבורי, בכך שהנאשם הסליק בנעלו סכין מתקפלת בעת שהגיע לבית משפט השלום ברחובות. מתחם הענישה נקבע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

22. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שההחזקה הייתה בתא המטען של האופנוע ולא על גוף ולא

הוצגו אינדיקציות לגבי מאפיינים מיוחדים לחומרה של הסכין. לצד האמור, נתתי דעתי לכך שמדובר בהחזקה של 18 סכינים וברי כי אין נסיבות החזקת סכין בודדת כהחזקה של מספר רב של סכינים. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם נתפס עם הסכינים בתא המטען במעבר מיתר, ובמציאות הביטחונית המורכבת בימים אלו, הרי שאין להתעלם מנתון זה.

לעניין הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הרי שלפי טענת ב"כ הנאשם בפני ומדברי הנאשם בתסקיר נלמד כי הנאשם טען שמצא את הסכינים בתוך שקית בעת שעצר בצד הדרך, ומאחר שנראו לו חדשים, החליט לקחת אותם אליו הביתה, למשפחתו. עם זאת, נתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם התקשה לשתף בפתיחות אודות נסיבות ביצוע העבירה. עוד נתתי דעתי לכך שנסיבה זו אינה מוסכמת ולא באה לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן ואשר על כן יש קושי ליתן לה משקל משמעותי בהחלטתי.

23. נוכח האמור, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני.

24. בעניינינו, מתחם העונש ההולם לא יכול להתחיל במאסר על תנאי, והסיבה לכך נטועה במכניזם לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שלא מדובר בסכין יחידה כי אם בהחזקה של 18 סכינים ובעת שהנאשם עבר במעבר מיתר, כך שלא מדובר בנסיבות הביצוע הקלות ביותר. משאלו הם פני הדברים, מתחם ענישה שתחתיתו מאסר על תנאי לא יהלום את מעשי הנאשם.

25. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד מאסר בן 8 חודשים.

סטייה ממתחם העונש ההולם

26. בעניינינו לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם הענישה שקבעתי וזאת משום שעל נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי ובעניינינו הנאשם לא עבר הליך טיפולי ואף שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינינו (רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14/03/22)).

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

27. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, מנהל חיים נורמטיביים, סטודנט להוראה ועובד.

הנאשם הודה במיוחס לו והתנצל על מעשיו.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן עלה כי על אף שהנאשם התקשה לזהות מצבי סיכון, להציב לעצמו גבולות ולבחון את השלכות מעשיו, הרי שבשיחות עם שירות המבחן הצליח לזהות באופן ראשוני את החלקים הבעייתיים בהתנהלותו ואת הדרכים למניעת הישנות מקרים דומים.

נתתי דעתי אף לחלוף הזמן מביצוע המעשים ולכך שהנאשם לא הסתבך שוב בפלילים.

28. נוכח נתונים אלו, הרי שהעונש הראוי הינו בתחתית המתחם.

סוף דבר

29. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות בבית אבות בית גבריאל קריית גת, בכתובת דרך הדרום 13, קריית גת.

ב. הנאשם יתחיל את הנשיאה בעבודות השירות בתאריך ביום 10.10.23. יחד עם זאת, ככל שהממונה על עבודות השירות יוכל לקלוט את הנאשם מוקדם ככל הניתן, יעשה כן בכפוף להודעה לבית המשפט, זאת משום שהנאשם מתחיל בלימודיו האקדמיים. הממונה יודיע לבית המשפט דבר החלטתו. **המזכירות תעביר הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.**

ג. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לשאת את יתרת עונשו בכלא.

ד. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת החזקת סכין.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.12.23.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.